

ОСНОВНІ ЕТАПИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОГО ВПРОВАДЖЕННЯ МЕТОДИКИ ФОРМУВАННЯ ЕТНОСТИЛЬОВИХ ВИКОНАВСЬКИХ УМІНЬ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

THE MAIN STAGES OF THE EXPERIMENTAL INTRODUCTION OF THE METHODOLOGY FOR THE FORMATION OF ETHNOSTYLE PERFORMING SKILLS OF FUTURE TEACHERS OF MUSICAL ART

Стаття присвячена обґрунтуванню основних етапів експериментальної перевірки методики формування етностильових виконавських умінь майбутніх учителів музичного мистецтва. Означений аспект процесу підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до роботи зі зразками етномузичних творів є актуальним, адже дозволяє вирішити проблему виховання національної свідомості підростаючого покоління та формування в них толерантного ставлення до інших культур світу. У статті зауважується на проблемі формування етностильових виконавських умінь в майбутніх учителів музичного мистецтва, яка має і наукову, і практичну значущість. Адже у світі сучасних тенденції до відродження національної самобутності світових культур, можна спостерігати зростання всебічного інтересу до певних етнокультурних мистецьких традицій.

У статті викладено результати теоретичного моделювання методики формування етностильових виконавських умінь у майбутніх учителів музичного мистецтва. Особливу увагу приділено ідеї поетапності впровадження методики формування в майбутніх учителів музичного мистецтва етностильових виконавських умінь (за художньо-герменевтичним підходом). Висвітлено освітній потенціал спеціальних методів формування зазначених умінь крізь призму основних положень герменевтики. Зауважено, що експериментальна методика, як важлива складова науково-педагогічного дослідження, проводиться для верифікації запропонованих методів і очікуваних результатів наукових розвідок. Експериментальна перевірка методики формування етностильових виконавських умінь майбутніх учителів музичного мистецтва за художньо-герменевтичним підходом охоплює три етапи: формувально-настановчий; художньо-герменевтичний; виконавсько-інтерпретаційний. Зазначено, що метою експериментальної перевірки розробленої методики є визначення ступеня вірогідності теоретично-методичних припущень відносно вибору методів та умов формування етностильових виконавських умінь студентів.

Ключові слова: майбутні учителі музичного мистецтва, етномузика, фольклор,

етностильові виконавські уміння, освітній процес, експериментальна перевірка, етапи експериментальної перевірки.

The article is devoted to substantiation of the main stages of experimental verification of the formation methodology of ethnostyle performing skills of future teachers of musical art. This aspect of the process of preparing future teachers of musical art to work with samples of ethnomusical works is relevant, because it allows solving the problem of educating the national consciousness of the younger generation and forming a tolerant attitude towards other cultures of the world in them.

The article notes that the problem of the formation of ethnostyle performing skills in future teachers of musical art has both scientific and practical significance. Indeed, in the world of modern tendencies in the field of culture and art to the revival of the national identity of world cultures, one can observe the growth of a comprehensive interest in certain ethnocultural artistic traditions.

The article sets forth the results of theoretical modeling of the methodology for the formation of ethnostyle performing skills among future teachers of musical art. Particular attention is paid to the idea of a phased introduction of methods for the formation of future teachers of musical art of ethnostyle performing skills (according to the artistic and hermeneutical approach). The educational potential of special methods of forming these skills through the prism of the main provisions of hermeneutics is highlighted.

experimental verification of the methodology for the formation of ethnostyle performing skills of future teachers of musical art according to the artistic-hermeneutical approach covered three stages: formation and installation; artistic - hermeneutical; interpretation and performance.

The purpose of the experimental verification of the developed methodology is determined, which consists in determining the degree of probability of theoretical and methodological assumptions regarding the choice of methods and conditions for the formation of ethnostyle performing skills of students.

Key words: future teachers of musical art, ethnomusicology, folklore, ethnostyle performing skills, educational process, experimental verification, stages of experimental verification.

УДК 378:37.011.3–051:78 +780.71
DOI <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2023/62.2.5>

Фан Фей,
аспірант кафедри музичного мистецтва і хореографії
Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К.Д. Ушинського

Постановка проблеми. У руслі сучасних тенденцій в сфері культури та мистецтва до відродження національної самобутності культур світу стрімко зростає всебічний інтерес до етнокультурних мистецьких традицій. У суспільстві, у середовищі митців і виконавців, у сфері науки та освіти посилюється потреба в пізнанні етнокультурного нащадку, з метою його реновації та інноваційного розвитку. Здійснивши контекстуальний огляд

джерел, дотичних темі нашого дослідження, убачаємо в етностильових традиціях освітянську місію, яка міститься в «...передачі молодим поколінням моральних та духовних цінностей, знань, світоглядних орієнтирів, інакше кажучи, споконвічного етнокоду національного менталітету» [4].

У зв'язку зі стрімким підвищенням суспільного інтересу до етнічної музики та зростання популярності етностилів серед дітей і молоді набуває

значення проблема формування в майбутніх учителів музичного мистецтва етностильових виконавських умінь. Вирішення зазначеної проблеми, яка є відповідною концептуальній парадигмі ревіталізації етнокультурної спадщини [1; 8], вимагає від учителів музичного мистецтва етнокультурної підготовленості, обізнаності в стильових особливостях різних етнічних культур, володіння етностильовими навичками, уміннями та досвідом виконавської та педагогічної інтерпретації етностилистичних творів. Процес формування зазначених умінь ґрунтується на розвиненій обізнаності здобувачів музично-педагогічної освіти у сфері культурології, музикознавства, на знаннях традицій етностилистики та навичках, які є відповідними музично-виконавським традиціям того чи іншого етносу.

Проблема формування етностильових виконавських умінь в майбутніх учителів музичного мистецтва має і наукову, і практичну значущість. Адже здатність учителя до майстерного виконання зразків народної творчості або авторських музичних творів з етностильовими елементами, його спроможність до художньо-образної та смислової інтерпретації музичного тексту дозволяють виконувати не тільки навчально-виховні функції педагога, а й сприяє реалізації його просвітительської функції, спрямованої на популяризацію музичного мистецтва, взагалі, і етностильових музично-виконавських традицій, зокрема.

У зв'язку з чим, виникає нагальна потреба в забезпеченні освітнього процесу в мистецько-педагогічній ЗВО розвинутих, науково обґрунтованих, перевірених на практиці методичним інструментарієм формування етностильових виконавських умінь у майбутніх учителів музичного мистецтва.

Аналіз актуальних досліджень. Експериментальна методика є важливою складовою науково-педагогічних досліджень. Дослідницька перевірка методики проводиться для верифікації запропонованих методів і очікуваних результатів наукових розвідок. Контекстуальний огляд наукових праць, дотичних темі нашого дослідження, висвітлює чисельне розмаїття підходів до побудови відповідних методик з використанням різноманітних методів формування та оцінювання рівня сформованості виконавських умінь майбутніх учителів музичного мистецтва. Першочергові питання формування й удосконалення виконавських умінь вивчали науковці: В. Буцяк, А. Каузова, Н. Корихалова, Т. Ніжегороджева, М. Степанов, Г. Ципин та ін.

Значущість художньо-стильових музично-виконавських традицій розкривається науковцями у світі історико-стильових та ментальних аспектів музичного мистецтва (Г. Вірановський, Н. Корихалова, О. Реброва та ін.), у контексті інтонаційної теорії мислення (О. Бурська, Т. Сидорець, Т. Щериця та ін.), з урахуванням сутності музичної

інтонації та принципів художньо-виконавської виразності (О. Спіліотті, О. Умрихіна), виконавського пізнання музики (О. Бурська), музично-виконавської інтерпретації (В. Москаленко) та виконавських умінь (Т. Ніжегороджева), як шлях мовно-музичного розкриття творчого задуму автора (Ю. Раденко, Б. Раденко)

Сучасними науковцями розроблено й апробовано методики формування виконавських умінь майбутніх учителів музичного мистецтва в контексті фахових компетентностей: виконавської (О. Горбенко, А. Пастернак, В. Фрицюк, О. Цуранова та ін.), художньо-стильової (С. Шип.), музично-просвітницької (І. Кожевнікова, І. Стотика, Т. Халіна та ін.), як основа для піднесення духовної та художньо-естетичної культури (Г. Кравченко, О. Отич) та розвитку творчих умінь (Н. Кьон, В. Мельниченко та ін.) здобувачів вищої музично-педагогічної освіти.

Проблема формування стильових умінь майбутніх учителів музичного мистецтва рясно представлена працями дослідників з Китаю (Ли Цзинь, Лю Мейкуань, Лю Цяньцян, Пан Шень, Хань Ле, Хуан Чжулин, Чай Пенчен, Чжай Хуань, Чжао Сін, Ши Цзюньбо та ін.)

Незважаючи на наявність досить великої кількості методичних розробок щодо формування й удосконалення музично-виконавських умінь майбутніх учителів мистецьких дисциплін, а також існування науково-обґрунтованих і перевірених на практиці методик формування етнокультурної компетентності, проблема методичного забезпечення процесу формування етностильових виконавських умінь учителів музичного мистецтва досі залишається невирішеною.

Мета статті полягає у висвітленні основних етапів експериментальної методики формування етностильових виконавських умінь у майбутніх учителів музичного мистецтва. Розкрити логіку розгортання методики відповідно до етапів формування означених умінь.

Виклад основного матеріалу. На теоретичному етапі нашого дослідження встановлено, що в основі етностильових виконавських умінь учителів музичного мистецтва полягають розвинені етномузикологічні знання, етностильовий тезаурус і досвід виконавської інтерпретації зразків етнічної музики. Встановлено, що формування та удосконалення етностильових виконавських умінь учителів музичного мистецтва відбувається через пізнання й розуміння ґенези того чи іншого етностилю в музичному мистецтві, сприйняття та/чи виконання зразків етномузики, усвідомлення особливостей певних етностильових архетипів. На підставі зазначеного виявлено сутність феномену етностильові виконавські уміння та розроблено його компонентну структуру [9] з виокремленням наступних елементів:

– музично-перцептивного, який охоплює уміння активного слухання та проникливого сприйняття музичного тексту, організованого за законами музичної мови та музичними традиціями того чи іншого народу;

– психо-рефлексивного, який відповідає за усвідомлення власних психоемоційних реакцій на етностилістичні засоби виразності конкретного музичного твору;

– інтегративно-когнітивного, який відповідає за імплементацію інтегрованих знань і досвіду у сферу педагогічної та виконавської діяльності;

– герменевтично-інтерпретаційного, який відповідає за адекватність декодування й розуміння звукового матеріалу, емоційно-інтелектуальне занурення в смисли та значення виявлених етно-музичних архетипів;

– технічно-виконавського, який відповідає за опанування етностильових технік вокального або інструментального виконання та оволодіння музично-слуховими, рухово-технічними, метро-ритмічними навичками;

– музично-композиційного, який відповідає за здатність створювати музичні тексти за правилами та параметрами того чи іншого етностилю [9].

Розподіл досліджуваного феномену на взаємопов'язані складники є умовним. Таке розгалуження має суто робочий характер і дозволяє:

– чітко презентувати сутнісно-структурну модель досліджуваного феномену;

– більш детально розглянути досліджуваний феномен як цілісне когерентне утворення;

– визначитися з найважливішими аспектами досліджуваної проблеми і першорядними завданнями дослідження.

Вищевказане сприяє виявленню найбільш вагомих складових методики формування етностильових виконавських умінь у майбутніх учителів музичного мистецтва – наукових підходів, принципів і педагогічних умов оптимізації освітнього процесу задля формування в студентів етнокультурної обізнаності та надбання ними відповідних умінь.

Важливо зазначити, що методика формування етностильових виконавських умінь майбутніх учителів музичного мистецтва спрямована на підготовку компетентних фахівців мистецько-педагогічного напрямку, здатних кваліфіковано вирішувати насущні освітні та навчально-виховні завдання. В умовах ЗВО запропонована методика орієнтує здобувачів вищої мистецько-педагогічної освіти на розуміння стилістичних особливостей зразків музичного фольклору, освоєння етностильових музично-виконавських прийомів, оволодіння уміннями самостійного опрацювання музичних творів, обраних для виконання.

Мета експериментальної перевірки розробленої методики – пересвідчитись у вірогідності теоретично-методичних припущень відносно вибору

методів та умов формування етностильових виконавських умінь студентів. Експериментальне впровадження методики в освітній процес дозволяє визначити – чи дійсно від розвиненості зазначених умінь залежить рівень розуміючого сприйняття ідеї музичного твору, готовність студентів до виявлення іманентних текстових смислів, здатність останніх до вираження досягнутого у власній виконавській інтерпретації.

З урахуванням специфіки досліджуваного феномену, експериментальна перевірка методики формування етностильових виконавських умінь майбутніх учителів музичного мистецтва за художньо-герменевтичним підходом охоплювала три етапи:

– Формувально-настановчий;

– Художньо- герменевтичний;

– Виконавсько-інтерпретаційний.

Виходячи з розуміння основних положень теорії установки, передбачаємо, що первинним кроком на шляху опанування студентами етностильових виконавських умінь є формування внутрішньої установки на сприйняття та опанування стилістично-виконавської специфіки етномузики. Вважаємо доцільним використання сукупності методів і технологій педагогічного стимулювання студентів до усвідомленого сприйняття та поглибленого пізнання художньо-образних і змістовно-сміслових пластів музичного твору. Накопичення музично-інтонаційного тезаурусу є незамінною умовою формування в студентів стійкого інтересу до музики народів світу, обізнаності в особливостях етнічних музичних архетипів, знання та розуміння музичної мовно-знакової семантики, розвинення стійкої мотивації до оволодіння етностильовими виконавськими уміннями, що забезпечується методом активного ознайомлення (прослуховування та аналізу) з музичними творами – від фольклору до сучасних зразків музичних етностилів.

Потужним методом педагогічного стимулювання студентів до удосконалення етностилістичної обізнаності є метод ділової гри. Дієвість методу зумовлена посиленням навчальної активності студентів. Наприклад, ділова гра «Круглий стіл за темою «Освітньо-виховний потенціал етномузики»» вимагає від майбутніх учителів музичного мистецтва розширених знань про такого роду музику. Отже підготовка до зазначеного заходу вимагає від студентів більш активного й розширеного ознайомлення зі «...специфікою етномузичного матеріалу та його змістовно-смісловим контентом» [5]. Наступний захід – «Навчально-дослідна конференція за темою «Проблеми етномузикології»», також вимагає від студентів певних навчальних зусиль. Прагнучі до розуміння наявної взаємозалежності та культуровідповідності між музичними архетипами, музично-виконавськими

традиціями та культурними цінностями того чи іншого народу, студенти поглиблюють свої теоретичні знання та підвищують свій рівень усвідомленості етностильової специфіки.

У дослідженні Чай Пенчена [6], присвяченому проблемі художньо-стильової компетентності учителя музики, обґрунтовано рівні освоєння типових властивостей художньої стилістики, які достатньо повно характеризують сутнісно-компонентну специфіку досліджуваного феномену та висвітлюють організаційно-процесуальну модель його формування. Наслідуючи ідеї науковця, виокремлюємо три рівні освоєння типових властивостей етнічної стилістики:

- рівень емпіричного досвіду (з активізацією образного мислення);

- рівень теоретичних знань і понять (з активізацією раціонального, абстрактного мислення);

- рівень художньо-творчий (з активізацією художнього мислення в сукупності з попередніми видами мислення).

На даному етапі за рахунок педагогічної настанови студентів до сприйняття та розуміння зразків етномузичних творів відбувається активізація мотиваційної сфери студентів і формується знання база задля набуття етностильових виконавських умінь.

Отже, першим етапом експериментальної роботи визначено *формульовано-настановчий*, який спрямований на виконання наступних завдань:

- стимулювання пізнавального інтересу та внутрішньої установки студентів на пізнання стилістичної специфіки етнічної музики;

- формування знаннєвої бази студентів-інструменталістів, поглиблення теоретичних уявлень про природу й особливості музичного етностилю;

- формування позитивної установки студентів до сприйняття й розуміння зразків музичних етностилю;

- розвиток технічно-виконавських умінь, як основи для оволодіння етностильовими виконавськими прийомами.

Очікуваними результатами визначеного етапу є належний рівень внутрішньої установки студентів до оволодіння етностильовими виконавськими вміннями та сформованість знаннєвої бази.

Другий етап – *художньо-герменевтичний*, спрямований на розвиток художньо-герменевтичних навичок, які закладають основи для осмисленого сприйняття, багатоаспектного розуміння та виконавської інтерпретації зразків фольклорної музики або етностильових елементів музичного твору. Даний етап формування етностильових виконавських умінь у студентів, обрано з огляду на праці Л. Степанової, у яких зазначено, що пізнання специфіки художньої мови потребує від реципієнтів або виконавців особливих художньо-герменевтичних навичок, завдяки яким відбувається «...

осягнення «смыслоутворюючих» елементів художнього тексту відбувається процес усвідомлення його контекстуальних смислів, таких як: підтекст, ідея, пафос, мораль, тощо» [2]. Будь який музичний текст за своєю суттю є таким, що створений із загальновідомих художньо-мовленнєвих знаків, з типовими рисами тієї чи іншої музичної форми й засобами вираження. Саме тому можна казати про принципову можливість розуміння смислового контенту будь-якого музичного твору. Але урахувавши те, що в процесі роботи з етномузичним матеріалом, реципієнт або виконавець стикається зі старовинними інтонаційними семима (смысловими одиницями музичної мови), значення яких часто є затемненими або забутими, можуть виникати певні утруднення. У такому разі виникає потреба в методах герменевтичного вчення про розшифрування смислів старовинних або незрозумілих текстів.

Зазначений етап виокремлений, виходячи з розуміння, що немає жодної культури, для якої не було б властивим вибудовування власної особливої «картина світу» на тлі чисельної кількості різноманітних факторів, таких як: світоглядні переконання, національні традиції та цінності, політичні та релігійні переконання, економічні та природні умови існування та ін. Все це суттєво впливає на кристалізацію в суспільній свідомості «...характерних етно-художніх традицій, систем етнічних музичних архетипів, виконавської етностилістики тощо» [3].

З огляду на зазначене, вважаємо за необхідне використання одного з найпоширеніших художньо-герменевтичних методів, який може сприяти поглибленому усвідомленню контекстуальних смислів художнього твору – метод «вживлення в текст» (за Шлеєрмахером [10]). Дієвість зазначеного методу забезпечується принциповою можливістю декодування музичної мови та значень текстуальних знаків/символів музичного твору на підставі наявних власних очікувань реципієнта й розуміння виявлених авторських інтенцій, закладених у текст автором або виконавцем-інтерпретатором. Розуміння авторських інтенцій ґрунтується на знаннях специфіки відповідних національних традицій, соціально-культурних особливостей розвитку духовних цінностей даної епохи та своєрідного «...зіставлення образу сприйняття з історико-культурним контекстом творчості автора та сучасними тенденціями в поглядах на мистецтво» [2].

Глибина зануреності реципієнта в смисли етностильових елементів обмежується як суб'єктивними, так і об'єктивними факторами. Студент-виконавець етномузики має розуміти, що музичний твір в етностилі є формою, в якій засобом музичної мови втілено певні думки, почуття, прагнення, ціннісні орієнтири не тільки автора твору, а цілого

етносу. Прагнучі до розуміння смислів таких творів, виконавець-інтерпретатор створює власне розуміння твору, його смислоутворюючих елементів, через розкодування й тлумачення наявних в творі музичних архетипів. Для інтенсифікації формування необхідних для такої роботи навичок пропонуємо метод «смислового моделювання». Цей метод розвиває навички розумового конструювання художньо-концептуальних моделей, як основи для художньо-герменевтичної експлікації осягнутих смислових одиниць у тексті обраних етностильових зразків. В етностильових творах, як і в будь-яких інших музичних творах існують певні типові властивості форми, які «...визначають типові властивості образного змісту, тобто типові властивості чуттєвої, емоційної, інтелектуальної реакції тих, хто цю форму сприймає» [7].

Згідно з основними положеннями герменевтики, виявлення змістових смислів твору за методом герменевтичного освоєння музичного тексту відбувається в семантично-когнітивному, образно-символьному та рефлексивному векторах пізнання. Перші два вектори визначають алгоритм дій реципієнта, спрямованих на виявлення та інтерпретацію смислоутворюючих елементів, типових для музики того чи іншого етносу. Завдяки рефлексивному вектору встановлюється, певного роду, зв'язок між реципієнтом та текстом, формується особистісне ставлення до обраного етномузичного твору й до етностилу, взагалі. Більш за те, завдяки рефлексії відбувається пізнання та прийняття індивідуумом духовних цінностей і культурних традицій відповідного етносу.

Таким чином, обрані методи мають забезпечити результативність художньо-герменевтичного етапу, спрямованого на формування здатності студентів до адекватного сприйняття, розуміння та інтерпретації етностильових смислоутворюючих елементів музичного твору, усвідомленого ставлення до герменевтичних положень про текст, як когерентного утворення цілого та його частин.

Виконавсько-інтерпретаційний етап експериментального впровадження методики формування етностильових виконавських умінь майбутніх учителів музичного мистецтва спрямований на підвищення рівня технічного володіння стильовими виконавськими прийомами та удосконалення здатності до емоційно-смислового вираження власних інтенцій у процесі інтерпретації етномузичних творів. Виконавська інтерпретація є важливою складовою педагогічної діяльності вчителя музичного мистецтва, яка посилює ілюстративно-демонстративну складову уроків музичного мистецтва й сприяє реалізації провідних завдань вчителя музичного мистецтва.

Цілком зрозуміло, що вчитель музичного мистецтва своїм виконанням обраних творів повинен вміти сколихнути та запалити в учнях певні

художні емоції, донести до свідомості учнів художньо-образні та смислові особливості обраного твору, викликати в учнях глибокі почуття та усвідомлені переживання. Через «живе» сприймання та виконання фолькмузики, народних пісень і танців в учнів міцніше засвоюються знання про генезу етностилів, створюються уявлення про роль і місце фольклору в житті цілих народів та окремої людини, набувається досвід переживання художніх емоцій, формується розуміння цінності мистецтва різних народів світу. Такий контекст висвітлює виконавство як необхідну та незамінну частину освітнього процесу.

Одним з методів формування етностильових виконавських умінь є ознайомлення студентів з народними інструментами різних культур світу, зі звуко-тембральною різноманітністю та відмінностями в манері звуковибудовування на інструментах відповідної культури. Такі знання допоможуть більш проникливо передавати, під час гри на фортепіано, специфіку того чи іншого етностильового елементу.

Як дієвий засіб підвищення рівня сформованості в студентів етностильових виконавських умінь є їхня підготовка до участі до етно-фольк фестивалів, фольк-арт проєктів, конкурсів тощо. Саме процес підготовки до таких заходів створює умови для удосконалення технічно-виконавського рівня студентів, посилює мотивацію до більшого заглиблення у сферу етнокультури. Під час проведення такого типу заходів студенти мають можливість зануритись в атмосферу етнокультурного дискурсу, співтворчого спілкування з іншими учасниками етнокультурних заходів, розширення етномузикознавчого тезаурусу та художньо світогляду тощо.

Висновки. Узагальнюючи викладене, зазначимо – розроблена методика формування етностильових виконавських умінь майбутніх учителів музичного мистецтва (за художньо-герменевтичним підходом), яка охоплює наукові підходи, педагогічні принципи, умови та методи оптимізації освітнього процесу, потребує на апробацію й перевірку. Беручи до уваги складність, довготривалість і багаторівневість процесу формування етностильових виконавських умінь, убачаємо доцільність поетапної перевірки запропонованої методики.

Таким чином, експериментальне впровадження методики в освітній процес здійснювалася за етапами: *формуально-настановчим*, який спрямований на стимулювання пізнавального інтересу та внутрішньої установки студентів на пізнання стилістичної специфіки етнічної музики, на формування знаннєвої бази студентів; *художньо-герменевтичним*, що спрямований на розвиток художньо-герменевтичних навичок, які закладають основи для осмисленого сприйняття, багатаспектного розуміння та виконавської інтерпретації зразків фольклорної музики або етностильових

елементів музичного твору; виконавсько-інтерпретаційним, який відповідає за підвищення рівня технічного володіння стильовими виконавськими прийомами та удосконалення здатності до емоційно-сміслового вираження власних інтенцій у процесі інтерпретації етномузичних творів.

Наприкінці кожного етапу експериментальної перевірки авторської методики проводився діагностичний зріз за відповідними критеріями та показниками задля визначення рівня сформованості в студентів етностильових виконавських умінь. Подальший хід дослідно-експериментальної роботи спрямований на статистичну обробку даних та оцінку практичної значущості запропонованої методики.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Акімова Н.Л. Ревіталізація нематеріальної культурної спадщини українського народу в діяльності центру дитячої та юнацької творчості. *Традиційна культура в умовах глобалізації: нові виклики та світові тренди*. Зб. матеріалів науково-практичної конференції з міжнар. участю. Харків : Друкарня Мадрид, 2020. С. 10-12.
2. Степанова Л. В. Методика формування художньо-герменевтичної компетентності магістрів музичного мистецтва та хореографії : дис. ... канд. пед. наук / Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка. Суми, 2018. 270 с.
3. Степанова, Л.В. До проблема формування національної свідомості здобувачів початкової музичної освіти за етностильовим підходом *Культура, освіта, творчість: світові технології, авторські ідеї, традиції і новаторство* : зб. матеріалів IV Міжнародної науково-практичної конференції. Одеса: видавець С.Л. Назарчук, 2022. С. 149-152.
4. Фан Фей, Людмила Степанова. Методологічні підходи до формування етно-стильових виконавських умінь майбутніх учителів музичного мистецтва. *Педагогічні науки*. СумДПУ імені А. С. Макаренка 2022. № 3 (117). С. 252-262.
5. Фан, Фей. Педагогічні умови формування етностильових виконавських умінь вчителів музичного мистецтва. *Інноваційна педагогіка*. 2023. № 59 С. 68-73.
6. Чай Пенчен. Художньо-стильова компетентність учителя музики. *Науковий вісник Південноукраїнського національного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського*. 2012. № 11-12. С. 289-291.
7. Шип, С. В. Основи теорії художніх стилів: учбовий посібник. Одеса: Науковець. 2010.
8. Шпирало-Запоточна Л. Фестиваль автентичного мистецтва як чинник ревіталізації етнокультурної спадщини. *Традиційна культура в умовах глобалізації: свята і святкування*. Зб. матеріалів науково-практичної конференції з міжн. участю. Харків : Друкарня «Мадрид». 2021. С. 317-319.
9. Fang Fei. To the definition of structural components of the phenomenon «ethno-style performing skills of future teachers of musical art». Зб. матеріалів X Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції «Регіональні культурні, мистецькі та освітні практики». Переяслав. 2023. С. 145-147.
10. Schleiermacher Fr. D. E. *Hermeneutik und Kritik*. Frankfurt am Main : Suhrkamp Erscheinungsdatum. 1977. 175 p.